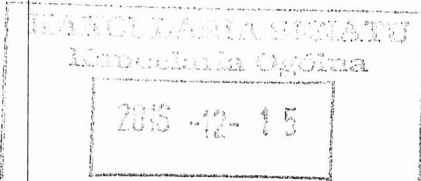

Przasnysz, dnia 15 grudnia 2016 roku

Szanowny Pan
STANISŁAW KARCZEWSKI,
Marszałek Senatu RP IX kadencji

W. Olszewski
Prac. Senackich
10.XII.2016
7413 podpis.....

Prac. Nr dz. STK/6312

Przewodniczący Komisji STAP i KRPS

Podpis.....

Wielce Szanowny Panie Marszałku !

Jako żołnierze i byli żołnierze Wojska Polskiego związani z miastem Przasnysz – siedzibą wiodącej od wielu lat jednostki Wojska Polskiego zajmującego się rozpoznaniem radioelektronicznym zwracamy się z głębokim niepokojem wywołanym projektem ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (druk sejmowy nr 1105), zmierzającej do ograniczenia uprawnień emerytalnych wielu żołnierzy i byłych żołnierzy służących w jednostkach wojskowych w Przasnyszu.

Obecny 2 Ośrodek Radioelektroniczny w Przasnyszu jest jedną z najlepszych jednostek rozpoznania radioelektronicznego w Wojsku Polskim i NATO. Umieszczenie jednostki w strukturze Wojska Polskiego w jego historii ulegało licznym zmianom. 2 Ośrodek Radioelektroniczny powstał 1 stycznia 2003 roku z połączenia 2 Pułku Rozpoznania Radioelektronicznego oraz 20 Przasnyskiego Ośrodka Szkolenia Specjalistów Radioelektroniki. 20 Przasnyski Ośrodek Szkolenia Specjalistów Radioelektroniki zajmował się szkoleniem kadry żołnierzy służących w 2 Pułku Rozpoznania Radioelektronicznego oraz innych jednostkach rozpoznawczych Wojska Polskiego. Natomiast 2 Pułk Rozpoznania Radioelektronicznego od wielu lat uchodził za wiodącą jednostkę wśród jednostek zajmujących się rozpoznaniem radioelektronicznym państw obcych. Żołnierze przasnyskich jednostek byli wielokrotnie wyróżniani i nagradzani za służbę Ojczyźnie.

Od początku lat 90-tych 2 Pułk Rozpoznania Radioelektronicznego zajmuje się rozpoznaniem radioelektronicznym państw wschodnich, zaś do końca lat 80-tych zadania tego pułku polegały na rozpoznaniu sił zbrojnych państw Europy Zachodniej. Zadania wyznaczane Pułkowi nie uległy zatem zmianie, a jedynie zmienił się kierunek nasłuchu państw obcych.

Z niepokojem zatem przyjmujemy procedowany obecnie projekt ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (druk sejmowy nr 1105), który uznaje służbę w 2. Pułku Rozpoznania Radioelektronicznego oraz 20. Przasnyskim Ośrodku Szkolenia Specjalistów Radioelektroniki za służbę na rzecz „totalitarnego państwa”. Z różnych przyczyn,

wymienione wyżej jednostki, były bowiem usytuowane w strukturze wojskowej jako jednostki podległe Zarządowi II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

Nigdy bowiem, ani w okresie PRL, ani współcześnie, nie wykorzystywano przasnyskich jednostek wojskowych do nasłuchu wewnątrz kraju, zwalczania wolności słowa, zgromadzeń czy też opozycji demokratycznej. Wszelkie działania rozpoznawcze tych jednostek wymierzone były w państwa obce, zaś kwestia historycznych sojuszy wojskowych wykraczała poza kompetencje samego wojska. Praca w 2. Pułku Rozpoznania Radioelektronicznego oraz 20. Przasnyskim Ośrodku Szkolenia Specjalistów Radioelektroniki polegała na uzyskiwaniu informacji o sygnałach radiowych emitowanych przez państwa obce. Nie rozumiemy zatem traktowania służby w tych jednostkach jako służby na rzecz „totalitarnego państwa”. Podkreślamy, że praca w w/w jednostkach nie była dotychczas objęta koniecznością ujawnienia w oświadczeniach lustracyjnych (zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy lustracyjnej porzeczstano na Zarządzie II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, nie obejmując obowiązkiem ujawnienia pracy w jednostkach podległych).

Uważamy zatem za głęboką niesprawiedliwość dziejową proponowaną zmianę ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 1037). Żołnierze przasnyskich jednostek wojskowych z wielką starannością i oddaniem realizowali bowiem zadania na rzecz Państwa Polskiego, zarówno od lat 90-tych, jak i w latach wcześniejszych, kierując swoje działania wyłącznie wobec państw obcych. Skoro zatem proponowane ograniczenia emerytalne nie obejmują wszystkich żołnierzy Wojska Polskiego służących przed rokiem 1990, to niezrozumiałe jest umieszczenie na krótkiej liście jednostek państwa totalitarnego – obok Informacji Wojskowej czy WSW – również służby w jednostkach rozpoznania radioelektronicznego realizujących zadania na zewnątrz kraju.

Apelujemy do Pana Marszałka, aby w pracach Wysokiej Izby, podjęto odpowiednie inicjatywy, które nie będą skutkowały uznaniem za „służbę na rzecz państwa totalitarnego” służby w 2. Pułku Rozpoznania Radioelektronicznego oraz 20. Przasnyskim Ośrodku Szkolenia Specjalistów Radioelektroniki, albowiem uznanie tej służby za takie działanie jest głęboko niesprawiedliwe i po prostu nie jest zgodne z prawdą.

Ponadto, chcielibyśmy zwrócić uwagę na sytuację tych żołnierzy, którzy, niekiedy w wyniku przydziału, a nie własnej inicjatywy, zostali skierowani do jednostek uznanych przez projektowaną ustawę za jednostki „służące na rzecz totalitarnego państwa”. Zgodnie z obecnym brzmieniem projektu ustawy, już 1 dzień służby w takiej jednostce przed 31.07.1990 roku skutkuje tym, że wysokość emerytury takiego żołnierza nie może być wyższa niż miesięczna kwota przeciętnej emerytury wypłaconej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Wielu spośród żołnierzy, którzy byli niekiedy oddelegowani, czasem tylko na krótki okres, do jednostek wymienionych w projektowanym art. 13b ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 1037) zdecydowaną większość kariery wojskowej poświęciła służbie na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej, już po 31 lipca 1990 roku. Wielokrotnie byli nagradzani, doceniani, nie tylko przez demokratyczne rządy niepodległego Państwa Polskiego,

ale i przez sojuszników z NATO. Duża grupa żołnierzy jednostek wojskowych w Przasnyszu uczestniczyła również w wielu misjach wojskowych poza granicami kraju min. w Iraku i Afganistanie. Wypracowane po 31.07.1990 roku uprawnienia emerytalne nie powinny zatem podlegać anulowaniu wyłącznie z powodu choćby 1 dnia służby w okresie PRL.

Nawet Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 24 lutego 2010 roku wydanym w sprawie K 6/09, podkreślił, że „Każdy funkcjonariusz organów bezpieczeństwa Polski Ludowej, który został zatrudniony w nowo tworzonych służbach policji bezpieczeństwa, ma w pełni gwarantowane, równe prawa z powołanymi do tych służb po raz pierwszy od połowy 1990r., w tym równe prawa do korzystania z uprzywilejowanych zasad zaopatrzenia emerytalnego.” Podobna zasada powinna obowiązywać żołnierzy Wojska Polskiego. W związku z powyższym, wnosimy też o wprowadzenie zasady, zgodnie z którą żołnierze nie będą „karani” za służbę w Wojsku Polskim w okresie po 31 lipca 1990 roku wyłącznie z powodu wcześniejszej służby w tych samych lub podobnych jednostkach przed rokiem 1990.

W imieniu członków Koła Związku Żołnierzy Wojska Polskiego oraz innych, niezrzeszonych żołnierzy jednostek wojskowych z Przasnysza wyrażamy nadzieję na pozytywne ustosunkowanie się do naszych postulatów i uwzględnienie powyższych uwag w toku prac ustawodawczych.

Z wyrazami szacunku,

Prezes Zarządu Koła Nr 3
Związku Żołnierzy Wojska Polskiego

płk dypl. rez. Tadeusz Jarząbek